

Μηναῖον - ΤΗΙ ΚΣ' ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος
Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου· καὶ ἡ
Ἀνάμνησις τοῦ Γεγονότος Σεισμοῦ.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν
Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ
ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν
Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς
ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε
τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ Βασιλεία αὐτοῦ
πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Αἰνεῖ, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον·
αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ
μου ἕως ὑπάρχω.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Μακάριος οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ
βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν
Θεὸν αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν
αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ
γενεάν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,
ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ
τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς
ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας,
ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε,
Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας,
εἷς ὢν τῆς Ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον
ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Μέγαν εὖρατο ἐν τοῖς κινδύνοις, σὲ
ὑπερμαχὸν ἡ οἰκουμένη, Ἀθλοφόρε τὰ ἔθνη
τροποῦμενον. Ὡς οὖν Λυαίου κάθειλες
τὴν ἔπαρσιν, ἐν τῷ σταδίῳ θαρρόυνας τὸν
Νέστορα, οὕτως Ἄγιε, Μεγαλομάρτυς
Δημήτριε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

*Ἦ, ἀντὶ τῶν Ἀντιφώνων, κατὰ τὸ τυπικόν,
ψάλλονται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί.*

Ψαλμὸς 102.

Ψαλμὸς 145.

Οἱ Μακαρισμοί.

Ἦχος δ'.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν
Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.
Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν
ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ
παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ
κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν
δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Κανὼν Α' τοῦ Ἁγίου.

Ὦδὴ γ'. Ἦχος δ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Τοῦ Μηναίου ---

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ
ἐλεηθήσονται.

Λελόγισται παρ' οὐδέν, τὸ τῶν
τυράννων παρὰ σοὶ πρόσταγμα· τὸν τοῦ
Θεοῦ Λόγον γάρ, πάντων Ἀθλοφόρε
προέκρινας.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ
τὸν Θεὸν ὄψονται.

Λελόγισται παρ' οὐδέν, τὸ τῶν
τυράννων παρὰ σοὶ πρόσταγμα· τὸν τοῦ
Θεοῦ Λόγον γάρ, πάντων Ἀθλοφόρε
προέκρινας.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ Υἱοὶ
Θεοῦ κληθήσονται.

Λυχνία φωτοειδής, τοῦ Μαρτυρίου
ἐν σκηνῇ γέγονας, θείῳ φωτὶ λάμπουσα,
Μάρτυς Ἀθλοφόρε Δημήτριε.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν
δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν
οὐρανῶν.

Θεοτοκίον.

Ἰώμενος τὴν μορφήν, τὴν σαθρωθεῖσαν
τῶν βροτῶν Πάναγνε, ταύτην ἐκ σοῦ
ἐνδύεται, μείνας ὅπερ ἦν ὁ φιλόανθρωπος.

Κανὼν Α' τοῦ Ἁγίου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ὦδὴ ζ'. Ἦχος δ'. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Μακάριοι ἐστὲ ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς,
καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα
καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Συμφώνως, συνελθόντες ὑμνοῦμεν
Δημήτριε, τὴν φωτοφόρον σου μνήμην,
καὶ θαυμάτων πλήρη καὶ χαρισμάτων,
τοῦ Ἁγίου, καὶ σεπτοῦ παμμακάριστε
Πνεύματος.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς
ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Συμφώνως, συνελθόντες ὑμνοῦμεν
Δημήτριε, τὴν φωτοφόρον σου μνήμην,
καὶ θαυμάτων πλήρη καὶ χαρισμάτων,
τοῦ Ἁγίου, καὶ σεπτοῦ παμμακάριστε
Πνεύματος.

Δόξα.

Λῦσόν μου, τὰς σειρὰς τῶν πταισμάτων
πρεσβείαις σου· ὥς γὰρ ἀήττητος Μάρτυς,
παρῶρήσιαν ἔχεις πρὸς τὸν Δεσπότην, καὶ
γενοῦ μοι, καταφυγὴ καὶ σκέπη Δημήτριε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἄσπιλον, τῶν ἀκανθῶν ἐν μέσῳ
εὐράμενος, ὡς καθαρῶτατον κρίνον, καὶ
κοιλάδων ἄνθος ὃ Θεομήτορ, ὁ νυμφίος, ἐν
τῇ γαστρὶ σου Λόγον ἐσκήνωσεν.

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ
Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς
σοι, Ἀλληλουῖα.

**Ὑμνοι μετὰ τὴν Μικρὰν Εἴσοδον
Ἀπολυτίκιον. Τοῦ Σεισμοῦ.**

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν
αὐτὴν τρέμειν, ῥῦσαι ἡμᾶς τῆς φοβερᾶς
τοῦ σεισμοῦ ἀπειλῆς, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ κατὰπεμψον ἡμῖν, πλούσια τὰ ἐλέη
σου, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε
Φιλάνθρωπε.

Τοῦ Ἀγίου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Μέγαν εὖρατο ἐν τοῖς κινδύνοις, σὲ
ὑπερμαχον ἢ οἰκουμένην, Ἀθλοφόρε τὰ ἔθνη
τροποῦμενον. Ὡς οὖν Λυαίου κάθειλες
τὴν ἔπαρσιν, ἐν τῷ σταδίῳ θαρρύνας τὸν
Νέστορα, οὕτως Ἄγιε, Μεγαλομάρτυς
Δημήτριε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ Ναοῦ.

(Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.)

Κοντάκιον. Ἦχος β'.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν
ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία, πρὸς τὸν Ποιητὴν
ἀμετάθετε, μὴ παρίδης, ἀμαρτωλῶν
δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς
ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς
κραυγαζόντων σοι. Τάχυνον εἰς πρεσβείαν,
καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, ἢ προστατεύουσα
ἀεὶ, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Ο ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀπόστολος

Τοῦ Μάρτυρος.

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς. Ψαλμὸς 63.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς
μου.

2Τι 2:1-10

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ
χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Καὶ ἃ ἤκουσας
παρὰ ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα
παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες
ίκανοὶ ἔσονται καὶ ἑτέρους διδάξαι. Σὺ
οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης
Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς στρατευόμενος
ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις,
ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ. Ἐὰν δὲ καὶ
ἀθλῇ τις, οὐ στεφανοῦται ἐὰν μὴ νομίμως
ἀθλήσῃ. Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον
τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νόει ἃ λέγω·
δῶν γάρ σοι ὁ κύριος σύνεσιν ἐν πάσιν.
Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγγεγερμένον
ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, κατὰ τὸ
εὐαγγέλιόν μου· ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι
δεσμῶν, ὡς κακοῦργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ
θεοῦ οὐ δέδεται. Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω
διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας
τύχωσιν τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, μετὰ δόξης
αἰωνίου.

Αλληλούϊα. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς 91.

Αλληλούϊα. Αλληλούϊα. Αλληλούϊα.

Στίχ. α'. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Αλληλούϊα. Αλληλούϊα. Αλληλούϊα.

Στίχ. α'. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Αλληλούϊα. Αλληλούϊα. Αλληλούϊα.

Τὸ Εὐαγγέλιον

Τοῦ Μάρτυρος.

Ἰωα ιε' 17 - ιστ' 2

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἐαυτοῦ μαθηταῖς· Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ. εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἶδασι τὸν πέμψαντά με. εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν. ὁ ἐμὲ μισῶν καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ. εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἑωράκασι καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου. ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν, ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν. ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ παράκλητος ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρὸς, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ· καὶ ὑμεῖς δὲ

μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ.

Ὕμνος εἰς τὴν Θεοτόκον.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν. Ψαλμὸς 111.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Αλληλούϊα.

**Ὕμνος μετὰ τὴν Θ. Κοινωνίαν.
Ἦχος β'.**

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὖρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρὸς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἀννης, τοῦ Ἀγίου

ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου
τοῦ Μυροβλύτου, οὗ καὶ τὴν μνήμην
ἐπιτελοῦμεν· καὶ πάντων τῶν Ἁγίων,
ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος.

Κανόνας Νηστείας

Κατάλυσις εἰς πάντα.